

PERGALĖ

1. J. GUREJEVAS. Salinti esamus trūkumus — 2 psl.
2. Darbo apmokėjimas pinigais kolūkiuose — 2 psl.
3. G. JURJEVAS. Klube-skaitykloje tuščia ir tylu — 3 psl.
4. Glaudūs ekonominiai ryšiai su broliškais respublikomis — 4 psl.

Laikas ruošti gyvulių žiemojimui

Vasara baigiasi. Kolūkių gyvulių bandos kol kas dar pakankamai aprūpintos ganiava, tačiau būtina pagalvoti ir apie papildomo šėrimo planą rudens laikotarpiui, kad pieno išmilžiai nekristų, nesuliesėtų galvijai. Gi didžiąją dėmesį reikia atkreipti į gyvulių aprūpinimą pašarais žiemojimo laikotarpiu. Tiesa, eilė rajono artelių nušienavo šiemet didesnius daugiamečių žolių plotus. Tačiau, esant sausai vasarai, stambųjų pašarų surinkta tik vos pusė reikiamo kiekio. Padėtis nepatenkinama.

Natūralių ir sėtų žolių nuėmimas šiemet vyksta lėčiau negu ankstesniais metais. Pavyzdžiui, „Pirmūno“ kolūkyje dar ir dabar neužbaigtas natūraliųjų pievų šienavimas. Pirmūniečiai teigia, kad šiemet sukaupta daugiau šieno, tačiau jų žodžiai abejotini. Suvežtas į daržines šienas iki šiol dar neužpajamuotas, neperduotas saugoti atsakingiems asmenims. Pašarų balanse dar žymių vietą užima žiemkenčių bei vasarinių kultūrų šiaudai, pelai. Norėdami greičiau sudoroti naująjį derlių, pirmūniečiai kulia tiesiog laukuose. Tai gerai. Tačiau po kūlimo šiaudai bei pelai taip ir lieka po atviru dangumi nedidelėse, blogai sukrautose stirtose.

Kai kuriuose kolūkiuose ir sukrauti į pastoges pašarai neapsaugoti nuo gedimo. Stai J. Zemaitės vardo kolūkyje šienas sukrautas į skylėtais stogais daržines, klijimus.

Būtina atkakliai ieškoti naujų šaltinių pašarų bazei papildyti. Reikalinga nušienauti esamas natūralias pievas, pamiškes, o taip

pat pelkių žolę. Nuimant ir kuliant derlių, šiaudus ir pelus reikia sukrauti į klijimus, daržines, o jei jų trūksta, — tvarkingai sukrauti į stirtas. Pirmaujančių kolūkių pavyzdžiu partina jau dabar organizuoti šiaudų smulkinimą.

Rajono kolūkiai įsipareigojo ateinančiam žiemojimo laikotarpiui pagaminti kiekvienai karvei po 10 tonų siloso. Tačiau iki šiol kolūkiuose pagaminta vos 3 procentai reikalingo siloso kiekio. Tik pusė rajono kolūkių turi užraugę truputį ankstyvojo siloso. Trumparegiškai ir neatsakingai žiūrima į siloso gamybą „Pirmūno“ kolūkyje. Artelės valdyba iš anksto neorganizavo ankstyvojo siloso gamybos, teisindamasi žaliosios masės trūkumu. Gi pribrendę silosavimui skirti mišiniai pasiliko nekirsti ir nesilosuoti. Panaši padėtis ir „Nemuno“, „Zemdirbio“, Stalino vardo, „Raudonojo Spalio“ ir eilė kitų rajono kolūkių.

Padarytą klaidą reikia ištaisyti, silosuojant daugiamečių žolių atolus. Negalima laukti kol pradės gelsti ir vysti bulvienojai. Kol žali, jie duoda beveik tokį pat derlių kaip ir gumbai. Tai labai vertinga žaliąji masė silosui.

Kalinino vardo, Stalino vardo, Zdanovo vardo, „Nemuno“ ir eilėje kitų rajono kolūkių išaugo šiemet geri kukurūzai. Svarbiausias uždavinys — nuimti kukurūzus be nuostolių. Iki šiol gi stokojama kolūkiuose kukurūzų nuėmimo mašinų. Tas gali lėtinti nuėmimo tempus. Todėl reikia šeiminiškai pasiruošti kukurūzų silosavimui, laiku atremontuoti silosinius įrengi-

nus: dūobes, tranšėjas, panaudoti antžeminio silosavimo būdą.

Pašarų sukupimas — vienas iš svarbiausių šiandieninių kolūkinio kaimo darbuotojų uždavinių. Ant rasis uždavinys ruošiantis artėjančiam gyvulių žiemojimui — patalpų sutvarkymas. „Aukštaičio“, „Nemuno“, „Lenino keliu“, Kalininio vardo kolūkiuose nėra tipinių gyvulininkystės pastatų. Visuomeninė banda šiose artelėse padidėjo, o pastatai liko tie patys. Reikia kruopščiai apgalvoti, kaip sutalpinti gyvulius, sutvarkyti, atremontuoti esamas patalpas.

Kolūkiuose, kuriuose yra nepilnai mechanizuoti tvartai, reikia rimtai susirūpinti kompleksine mechanizacija. J. Zemaitės vardo kolūkyje pastatyta nauja kiaulidė, bet nėra joje kabamojo kelio. Į virtuvę vanduo vežiamas iš upelio statinėmis. O juk pašarų ir vandens pristatymas pats sunkiausias darbas gyvulių augintojams. Kiaulininkės kreipėsi pagalbos į kolūkio valdybą, tačiau teisingi jų reikalavimai nepatenkinami.

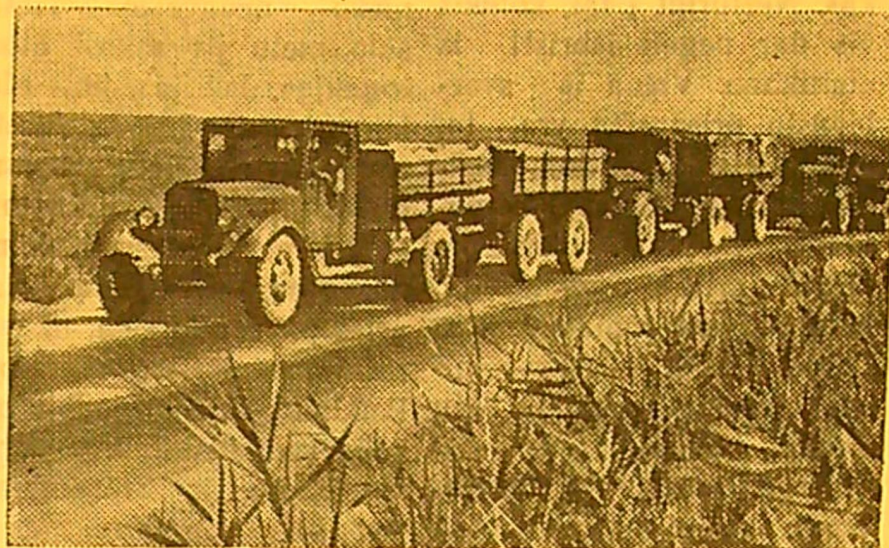
Rūpinimasis žmogumi — gyvulininkystės darbuotoju — buvo ir lieka svarbiausiu, kasdieniniu kaimo partinių, tarybinių, komjaunimo organizacijų uždaviniu.

Jų darbo palengvinimas sprendžiamas ne vien tik daug darbo reikalaujančių procesų mechanizavimu. Būtina, prie kiekvienos fermos įrengti bendrabučius, raudonusius kampelius, aprūpinti gyvulių augintojus specdrabužiais.

ALMA-ATOS SRITIS. Kolūkiai ir tarybiniai ūkiai spartina grūdų išvežimo į valstybinius paruošų punktus, tempus. Tūkstančiai automašinių veža naujo derliaus grūdus.

Nuotraukoje: kolona automašinių su grūdais kelyje į Lepsino elevatorių.

J. Turino nuotr. (TASS).

Pirmieji 20 ha

M. Melnikaitės vardo kolūkyje pilnumoje paruošta apie 200 hektarų dirvų, skirtų žiemkenčių sėjai, kas sudaro du trečdalius bendro sėjos plano. Vakar visos trys laukininkystės brigados, pasinaudojusios praejusiu lietumi, pradėjo sėti rugius. Žiemkenčiai sėjami tik mašinomis. Traktorininkai Petras Stankevičius, Jonas Skestavičius ir Česlovas Černiauskas per pirmąją dieną pasėjo daugiau kaip 20 ha žiemkenčių. Sėjos darbai plečiami.

V. DANILOVAS

Vyksta masinis silosavimas

Mūsų žemės ūkio artelės kolūkiečiai įsipareigojo šiemet užraugti ne mažiau kaip 1200 tonų siloso. Svarbiausi masės išteklių — tai vienametės žolės išaugintos naujai įsisavintose žemėse ir kukurūzai. Kolūkiečiai prieš 4 dienas, pradėję silosuoti vienametes žoles, šiandien jau užpilė gruntu paskutinę 350 tonų talpos siloso tranšėją, kuri randasi Mukulių kaime, sekciją.

Vienametės žolės pjaunamos ir arklinėmis mašinomis, ir rankiniais dalgiais, o gabenamos prie duobių 4 automašinomis ir traktoriu mi „Belorusj“.

J. Juškėnaitė

„Tarybinio artojo“ kolūkio sąskaitininkas

Iškulsime iki rugsėjo pradžios

Pasakoja Kimbartiškių tarybinio ūkio vyr. agronomas drg. Griaznovas

Visi keturi mūsų tarybinio ūkio skyriai nuėmė šiemet iš viso 578 hektarus grūdinių bei ankštinių kultūrų. Žiemkenčių bei vasarinių kultūrų piūtis buvo atlikta mašinomis sparčiai ir be nuostolių. Sauniai padirbėjo kombainininkas drg. Fiodorovas, kuris nuėmė 24 ha žiemkenčių ir 54 ha vasarinių kultūrų.

Pradėjus javų vežimą, visuose skyriuose buvo organizuotas ir naujo derliaus kūlimas. Tiesiog iš laukų buvo gabenami javai prie kuliarnosios. Kiekviename tarybinio ūkio skyriuje kasdien kuliama viena-dviem sudėtingom kuliarnosiomis. Javai iš Tilžės bei Kimbartiškių skyrių laukų buvo vežami 2 traktoriais, o taip pat ir arkliais. Tikimės, jog pirmosiomis rugsėjo mėnesio dienomis kūlimą užbaigs visi skyriai.

Labai organizuotai vyksta darbas Tilžės skyriuje (vedėjas drg. Petrovas). Čia jau šią savaitę bus užbaigtas visų grūdinių bei ankštinių kultūrų kūlimas, visos ražienos švariai nugarbėtos, šiaudai labai gerai sukrauti į stirtas. Šis skyrius geriausiai pasiruošęs ir žiemkenčių sėjai. Esant sėjos planui 80 ha, čia paruošta sėjai 70 hektarų pūdymų. Į tuos plotus išvežta daugiau kaip 1000 tonų vietinių trąšų. Paskaičiavus žiemkenčių derlių yra nustatyta,

kad minėtas skyrius žymiai viršijo planinį derlingumą: gauta iš kiekvieno 72 ha plote augintų žiemkenčių hektaro beveik po 11 centnerių grūdų, esant planui 8 cent. Neblogai yra ir su vasarajaus derliumi.

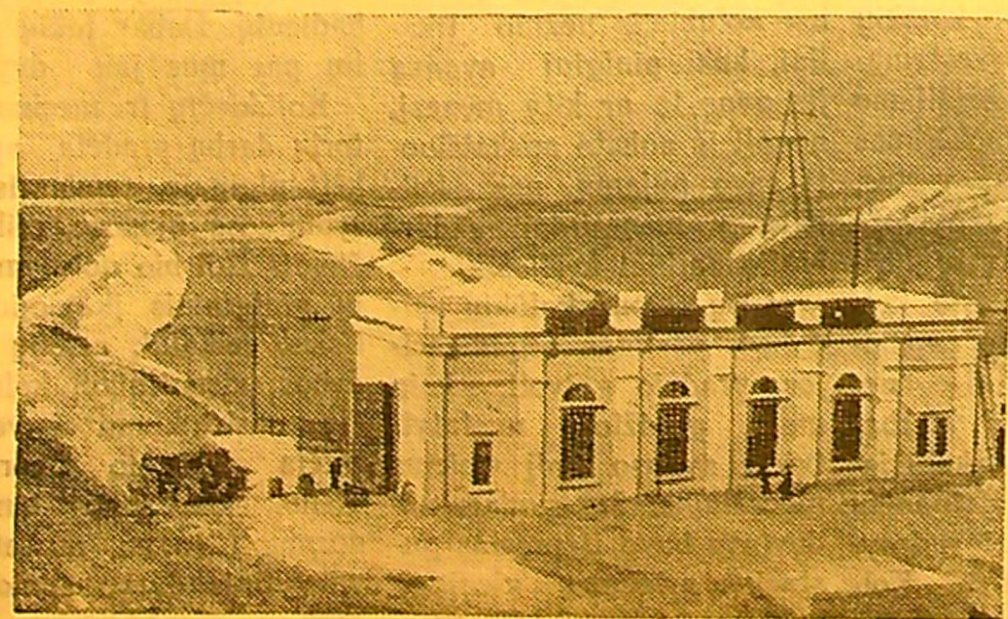
Kalbant apie darbų organizaciją, apie kovą su derliaus nuostoliais, tenka pareikšti priekaištą Kimbartiškių skyriaus vedėjui drg. Čebatariūniui. Nurodymas buvo duotas visiems skyriams, kad būtina kulti visus javus vežant tiesiog iš lauko. Gi šjame skyriuje beveik pusė javų vežami ir kraunami į klijimus nekulti, kas reiškia, kad vėliau teks vėl išskirti beveik tiek pat žmonių kulti, tai yra, darbai vėl iš naujo pakartoti. Kimbartiškių skyriuje labai daug iki šiol dar negrėbstyty ražienų, o tuo tarpu jau iš varpų byra išdžiūvę grūdai.

Nepaisant kai kurių trūkumų, mūsų tarybinio ūkio darbininkai, šių metų derlių nuėmė labiau organizuotai, negu praėjusiais metais, o ir derlius gautas žymiai geresnis. Dabar didelį dėmesį skiriame tam, kad geriau pasėtume žiemkenčius, kad būtų padėti tvirti pašarai ateinančių metų derliui.

Vasarojus po stogu

Neblogai šiais metais užderėjo grūdinės kultūros tūrų derlius. Visa tai padarė grūdinės kultūros „Tarybų Lietuvos“ kolūkio „Tarybų Lietuvos“ kolūkio I laukininkystės brigadoje. Čia buvo pasėta 44 hektarai žiemkenčių ir 51 ha vasarajaus. Dabar visas žiemkenčių ir vasarajaus derlius suvežtas į klijimus. Jau po stogu ir II laukininkystės brigados visas grūdinių kul-

J. Gintaraitė

STALINGRADO SRITIS. Kotelnikovo rajone statoma Generalovsko drėkinimo sistema. Ji sudrėkins 12.100 hektarų plotą.

Prie chutoro Nižne-Jabločnyj vanduo iš Cimliansko vandens saugyklos pateks kanalu į siurblinę. Iš čia dviem metaliniais vamzdžiais vanduo nutekės į pradinį magistralinio kanalo baseiną. Antra siurblinė nukreips vandenį į „Cimliansko“ tarybinio ūkio laukus. Nuo magistralinio kanalo atšakos ves į Karlo Markso vardo bei „Pugačiovskij“ tarybinių ūkių drėkinimo tinklus.

Nuotraukoje: Generalovsko drėkinimo sistemos pirmos siurblinės vaizdas.

A. Maklecovo nuotr. (TASS).

PARTIJOS GYVENIMAS

Šalinti esamus trūkumus

Negalima pasakyti, kad „Garbingo darbo“ kolūkyje blogai dirbama. Atvirkščiai, kolūkio vadovai ir artelės nariai deda daug pastangų tam, kad pasiektų kuo geresnių laimėjimų, vystant pagrindines žemės ūkio šakas. Nežiūrint į tai, kolūkis vis dar negali išbristi iš atsilikimo. Viena iš svarbiausių priežasčių yra ta, kad apleistas politinis-masini darbas, žemas komunistų vaidmuo kolūkyje. Jeigu partinė organizacija, kaip reikiant rūpintųsi savo darbo kėlimu — ekonominiai kolūkio rodikliai būtų žymiai geresni.

Organizuojant ir pravedant politinį-masini darbą, komunistai turi remtis komjaunimo organizacija, agitatoriais, kolūkio aktyvu. O kaip su šiuo klausimu „Garbingo darbo“ kolūkyje? Reikia pasakyti, kad partinė organizacija visai nevadovauja komjaunimo organizacijos darbui, agitatoriams. Agitatorių sąrašuose galima pamatyti visų komjaunuolių pavardes, bet beveik jokio agitacinio darbo neatlieka. Labai retai kolūkiečių tarpe pamatysi komjaunuolius drg. drg. Grigorjevą, Butkevičiūtę. Darbo pertraukų metu nesigirdi jų, kaip agitatorių balsų.

Neorganizuojami čia ir seminarai agitatoriams. Dar prieš rinkimus į LTSR Aukščiausiąją Tarybą įvyko agitatorių susirinkimas, kuriame jie buvo paskirstyti į laukininkystės brigadas. Štai ir viskas, ką nuveikė šiuo klausimu partinė organizacija. O juk daugelis agitatorių, kaip, pavyzdžiui, Vasiljevas, Jurgutyte, gal būtų ir norėtų dirbti, bet nežino, kaip prarasti pasikalbėjimą su kolūkiečiais, silpnai orientuojasi kasdieniuose politiniuose klausimuose.

Gal būt patys komunistai atlieka šį darbą? Deja, ne. Agitkolektyvo vadovas komunistas drg. Žarinas tik kelis kartus buvo atsilankęs į kiaulių fermą ir ten nieko nenuveikė. Tiesa, šiuo metu jis sakosi atostogaujantis, bet juk jis niekur nėra išvykęs ir turėtų rūpintis savo, kaip komunisto, pareigų vykdymu.

Pagal partinio susirinkimo nutarimą, kuris įvyko dar prieš pavasarį sėją, už politinį-masini darbą I-oje laukininkystės brigadoje atsako komunistai drg. drg. Garšanovas ir Staseliūnas. Bet šios brigados nariai labai retai juos laukininkystės brigadose mato. Čia neleidžiami kovos lapeliai, neparvedami pasikalbėjimai, garsiniai laikraščių skaitymai.

Nepavydėtina stovyje ir vaizdinė agitacija. Kolūkyje, išskyrus kultūros namus, niekur daugiau nepamatysi lozungų ir plakatų, kviečiančių kolūkiečius pirma laiku įvykdyti septynmečio plane iškeltus uždavinius. Dar blogiau, kad daugelis kolūkiečių nežino tų uždavinių, kuriuos kolūkis turės įvykdyti septynmečio bėgyje.

Trūkumai politiniame-masiniame darbe neigiamai atsiliepią į socialistinio lenktyniavimo eigą, kuri yra blogai organizuota. Koks gali būti lenktyniavimas, jeigu, pavyzdžiui, gyvulininkystės darbuotojai nežino lenktyniavimo rezultatus, jo tikslo. Štai kiaulininkės K. Radvanskaja, L. Radvanskaja skundžiasi, kad joms iki šiol niekas nepasako, kiek jos pagaminos kiaulienos, kiek iš kiekvienos motininės kiaulės gavo paršelių. Pateikti pavyzdžiai

Įvairių specialybių žmonės darbuojasi naujosios Zarasų plytų gamyklos statyboje. Nuotraukoje jūs matote dailydę Praną Skudricką darbo metu. Tai žmogus, turintis gana didelį patyrimą statyboje. Savo gyvenime Pranas Skudrickas dalyvavo daugelio pastatų statyboje, tačiau naujos Zarasų plytų gamyklos statyba yra pati didžiausia ir atsakomingiausia. Ji juk užplanuota rajono septynmečio, ir senas statybininkas, įsijungęs į socialistinį lenktyniavimą, nesigaili jėgų greitesniam gamyklos pastatymui. Išdirbio norma Pranas Skudrickas kasdien įvykdo 110—120 proc.

V. Sakalio nuotr.

—★ ★—
dar pilnai neapibūdina partinės organizacijos padarytų trūkumų, pravedant politinį-masini darbą kolūkiečių tarpe. Reikia pasakyti, kad artelėje labai retas reiškiny — atviri partiniai susirinkimai, kurie galėtų duoti daug naudos gerinant politinį-masini darbą, kovojant dėl kolūkio ekonomikos pakėlimo.

Nedelsiant būtina gerinti masinį-aiškinamąjį darbą „Garbingo darbo“ kolūkyje. Partinė organizacija neturi teiktis su esamais trūkumais.

J. Gurejevas

SEPTYNMEČIO ŽMONĖS

KARTU SU VISAIS

Eidami, važiuodami mūsų ar kaimyninės brigados keliais, kasdien galite sutikti jauną merginą, nešančią laiškinių krepšį. Priėjusi kolūkiečio sodybą, ji užsuka ten, o po kurio laiko vėl skuba keliu toliau. Tai mūsų laiškinių Ania Cerniauskaitė. Ji sąžininga kolūkietė. Jos pavardę galima įrašyti greta geriausiųjų mūsų artelės laukininkų ir gyvulininkystės fermų darbuotojų.

Tiesa, iš šalies žiūrint atrodo, kas gi sunkaus Cerniauskaitės darbe? Žmonės laukuose plūša, vežant varšojų į klojimus, o ji tik atneša laikraščius bei laiškus. Tačiau, kada rimčiau įsižiūri į kolūkio laiškinių darbą, pamatai, jog nėra jis lengvas. Jis reikalauja tiek pat atsidavimo ir meilės darbui, kaip ir darbas, auginant derlių arba gyvulius. Su atsidavimu ir meile atlieka Ania Cerniauskaitė kolūkio valdybos jai patikėtas laiškinių pareigas.

Bepigu miesto laiškinių kams, kada visi žmonės gyvena prie vietos. O mūsų Aniai, norint kolūkiečiams pristatyti spaudą ir kitą korespondenciją, tenka apeiti keliasdešimt kolūkiečių sodybų, padarant daugiau kaip dešimt kilometrų kelio. Ir taip kasdien: ar lietui lyjant, ar pūgai siaučiant. Mūsų kolūkyje Ania Cerniauskaitė laiškiniškai dirba jau treči metai, tačiau vargiai ar susiras pas mus žmogus, kuris jai jautų priekaištą už pavėluotai pristatytą laikraštį arba laišką.

Spaudos platinimas darbo žmonių tarpe taip pat priklauso laiškiniškai. Ji nesigaili laiko, kelio — daro viską, kad tik daugiau kolūkiečių užsiprenumeruotų laikraštį ar žurnalą. Spauda

daugumai mūsų kolūkiečių jau įėjo į jų gyvenimą. Žmogus laukia laikraščio, domisi juo. Bet dar yra žmonės, kurie laikraštį laiko nereikalingu daiktu. Vajiem Ania Cerniauskaitė ir skiria daugiausia laiko. Tai daro laiškiniškai ne dėl garbės, kad pas ją būtų daugiau prenumeratorių ir ne dėl asmeninių interesų — kolūkis darbadienių daugiau neužrašys. Cerniauskaitė supranta, kad kuo daugiau žmonių kolūkyje skaitys laikraščius ir žurnalus, tuo žmonės bus labiau apsišvietę politiškai, aktyviau įsijungs į kovą už kolūkio septynmečio, savo įsipareigojimų įvykdymą.

Laiškiniškai Ania Cerniauskaitė ne tik sąžiningai atlieka savo tiesiogines pareigas. Vasaros diena ilga, o kolūkio laukuose darbo

daug, brangi kiekviena valanda, kiekvienos darbo rankos. Pas Anią visada būna laisvo laiko iki priešpiečių, ir ji, matydama laukuose betriūšiančius žmones, negali išsėdėti namie. Cerniauskaitė aktyviai dalyvavo sienapiūtėje, rugiapūtėje, o dabar rauna linus. Esant tokiai kietai žemei, nurauti 7—10 arų linų, o paskui dviejose brigadose išnešioti laikraščius, žurnalus ir kitą korespondenciją, nėra lengva. Tai gali atlikti tik žmogus, kuris gyvena kolektyvo reikalais. Tokia ir yra mūsų laiškiniškai Ania Cerniauskaitė. Kartu su visais ji kovoja už kolūkio įsipareigojimų įvykdymą, už šviesią jo ateitį.

M. Volkova

Capajevo vardo kolūkio
IV laukininkystės brigados
kolūkietė

Didinama kiaulienos gamyba

KURSENAI. (ELTA). „Tarybinės vagos“ kolūkio gyvulių augintojai įsipareigojo šiemet pristatyti valstybei 350 bekonų ir 100 hektarų ariamos žemės pagaminti 40 centnerių kiaulienos.

Kolūkiečiai tesi savo žodį. Nuo metų pradžios valstybei jau parduota 200 bekonų. Kiekvienam šimtui hektarų arimo pagaminta 26 centneriai mėsos — beveik tiek, kiek pernai per visus metus.

Įvairiu laiku pavasarį prie kiaulidžių buvo pasėti 25 hektarai avių-žirnių mišinio. Gausiai bulvėmis ir žaliu pašaru šeriamų kiaulių svoris sparčiai didėja. Seserų Veronikos ir Onos Palapyčių auginami bekonai per parą priauga

po 650—700 gramų. Kiaulienos savikaina palyginus su praėjusiais metais sumažėjo daugiau kaip 30 procentų.

Siuo metu kiaulidėse auginama apie 200 paršukų. Dar 50 bekonų kolūkiui atpeni kolūkiečiai. Gyvulių augintojai artėjančio TSKP CK Plenumo garbei prisiešė naujus, padidintus įsipareigojimus — 100 hektarų ariamos žemės pagaminti 57 centnerius kiaulienos — tiek, kiek kolūkis planavo pagaminti 1960 metais.

Pusantrą karto daugiau kiaulienos negu per tą patį laiką praėjusiais metais pagamino „Stalino keliu“, „Pirmyn“, „Pergalės“ ir „Tryškių“ kolūkių gyvulių augintojai.

TSRS Liaudies ūkio pasiekimų parodoje

Darbo apmokėjimas pinigais kolūkiuose

(Iš parodoje skaitytos Estijos KP Tapos rajono komiteto sekretoriaus V. Chižniakovo paskaitos)

Jeigu jūs, draugai, atvyksite į Estijos šiaurę kaip turistai ir užsuksite į mūsų rajoną, jus sužavės daugybė ežerų ir jų puikios pakrantės, gražūs pušynai, vešlios žaliuojančios ganyklos. Bet jūs sužinosite, kad valstiečių darbas mūsų krašte nelengvas. Žemė skurdi, padengta akmenimis. Bet Estijoje gyvena darbštūs žmonės. Mūsų kolūkiečiams kasmet tenka išvežti nuo laukų po 120—150 tūkstančių kubinių metrų akmenų, nes kitaip negalima būtų dirbti mašinomis.

Pagrindinis mūsų turtas — visuomeniniai gyvuliai. Praeitais metais rajone iš kiekvienos karvės vidutiniš-

kai primelžta po 3160 kilogramų pieno. Šiemet gyvulių augintojai numato primelžti 200—300 kilogramų daugiau. Nors kolūkyje pieno litro savikaina — 90—95 kapeikos, o mėsos kilogramo — 5—6 rubliai, kolūkiečiai teisingai mano, jog gyvulininkystės produktai turi būti žymiai pigesni. Jų, kaip ir visų tarybinių žmonių, pagrindinis uždavinys — nuolat kelti darbo našumą ir mažinti produkcijos savikainą. O tai žymiai dalimi priklauso nuo to, ar griežtai laikomasi lenininio principo užtikrinti gyvulių augintojų ir žemdirbių materialinį suinteresuotumą savo darbo rezultatais.

DARBADIENIS TAMPA STABDŽIU

Nuo senų laikų darbadienis yra bendra visų žemės ūkio artelių kolūkiečių darbo apskaitos ir apmokėjimo forma. Stiprėjant ir vystantis kolūkinei santvarkai, darbadienis, kaip ir kitos darbo apmokėjimo formos, keitėsi ir tobulėjo. O dabar, kai kolūkiamis parduota technika, panaikinti privalomieji pristatymai ir nustatytos ekonomiškai pagrįstos žemės ūkio produktų supirkimo kainos, darbadienis stabdo kolūkio gamybinių jėgų vystymąsi. Jis dabar trukdo vystytis lenininiam materialinio kolūkiečių suinteresuotumo visuomeninio ūkio kėlimu

principui. Taj liečia ir pirmaujančius, ir atsiliekančius kolūkius.

Kuo tai pasireiškia? Už darbadienius paskirstoma, kaip žinome, tik tam tikra dalis grynų pajamų. Deja, kai kuriuose kolūkiuose, kuriuose išvystytas ūkis, praktikuojama išduoti už darbadienius ir tą grynų pajamų dalį, kuri turi eiti sankauptoms, t. y. visuomeninei gamybai plėsti, kultūriniam kolūkiečių poreikiams. Tai stabdo kolūkių visuomeninio ūkio vystymąsi, pažeidžiamas socializmo principas — apmokėjimas pagal darbą. Antra vertus, atsiliekančiuose kolūkiuose darbadienis stabdo jų kėlimą, todėl, kad šiuose kolūkiuose darbadienio apmokėjimas, paprastai negarantuotas — darbadienio vertę kolūkiečiai sužino tik tai ateinančių metų pradžioje, kai sudaryta metinė ataskaita. Kolūkiečiai čia dirba per metus

tiksliai nežinodami, ką jie gaus už savo darbą. Todėl daugelis nenoriai dirba visuomeninį darbą. Kolūkiečiai tokiuose ūkiuose paprastai daugiau dėmesio skiria savo asmeniniam ūkiui.

Kolūkiečių darbo aktyvumą ir darbadienio vaidmenį žymiai pakėlė avansas pinigais už jų darbą. Pakilo darbo našumas ir padidėjo žemės ūkio produktų gamyba artelėse. Bet ir dabar kolūkietis nežino tiksliai, kokį piniginį avansą jis gaus tą ar kitą mėnesį, negali iš anksto apskaičiuoti savo pajamų, nes kolūkiečių mėnesiniai uždariai smarkiai keičiasi.

Mūsų rajono kolūkių valdybos, partinės organizacijos, pradėjo galvoti, kaip metų pradžioje nustatyti tvirtą avanso dydį visiems mėnesiams. Šis sunkus uždavinys buvo išspręstas nustatant artelėms vieningą kolūkio gamybinių-finansinių

planą, pagerinus pajamų ir išlaidų planavimą, sudarius reikiamus pereinamus piniginius fondus.

Palapsniui pinigines pajamas pirmaujančiuose rajono kolūkiuose padidėjo tiek, kad galima buvo žymiai pakelti pinigų vaidmenį visuomeninėje gamyboje, o taip pat ir atsiskaitant su kolūkiečiais. Ir tada jie pradėjo įvesti tiesioginį garantuotą piniginį kolūkiečių darbo apmokėjimą be darbadienių. Dabar tokių artelių pas mus jau dvylika.

Kolūkiečių ir mechanizatorių darbą pradėta apmokėti pinigais, remiantis tarybiniuose ūkiuose veikiančiomis išdirbio normomis ir jų piniginiams įkainojimais. Esant reikalui, artelių valdybos, visuotiniams kolūkiečių susirinkimui pavedus, keičia išdirbio normas. Tiems darbams, kuriuos normuoti sunku, nustatytas valandinis darbo apmokėjimas. (Bus daugiau).

Bus linksma ir jauku

Gyvenvietės Taryba dar pavasarį buvo numačiusi atlikti Turmanto kultūros namų patalpoms nemažą remontą. Reikalingi buvo mūriniai, tinkuotojai, dažytojai. Žinoma, tokių specialistų gyvenvietėje bei vietos kolūkyje nestigo. Ateitų padirbėti ne vienas. Bet be 6—7 tūkstančių rublių niekas nepasiektų atlikti patalpų remonto. Nesiginčysime, kad tai būtų labai brangu. Dalykas gi tame, kad neseniai sutvarkytas Turmanto miestelis į miesto tipo gyvenvietę alleisti tiek daug lėšų kultūros namų patalpų remontui neturi galimybių. Lėšos reikalingos visur — ir pirmoje eilėje komunalinių kambarių remontui, gyvenvietės tvarkymo reikalams ir t.t.

Kultūros namų direktorius Ivanas Dubovskis susimąstė. Apie ką jis galvojo, sunku buvo atspėti. Bet jis užėjo pas gyvenvietės Tarybos pirmininkę Matrioną Lozačenkovičienę ir, čia patiškę, kuo susirūpinęs Ivanas Dubovskis.

— Aš, Matriona Lavrentjevna, nūliau pats

imtis patalpų remonto, — pareiškė jis. — Jei nestokosime medžiagų iki rudens viską padarysiu.

Gyvenvietės Tarybos pirmininkė žinojo, tiesa, ir anksčiau, kad Dubovskis turi statybininko specialybę. Bet niekas, o tame skaičiuje ir Lozačenkovičienė nelaukė, kad kultūros namų direktorius pats imsis to darbo. Žinoma, Dubovskio pasiūlymą gyvenvietės Taryba su džiaugsmu priėmė.

Už dienos kitos prasi-dėjo remonto darbai. Vietoj senos krosnies buvo sukrauta nauja. Ir taip kambarys po kambario, metras po metro buvo taisomos bei dažomos sienos, langai, grindys, lubos.

Vykstant remontui nė diena nenutrūko ir kultūros namų darbas: vyko saviveiklos ratelių repetitijos, kino seansai. Ivanas Dubovskis, dirbdamas su entuziazmu, suspėjo visur. Tą rodo ir faktai. Turmanto kultūros namai gerai pasirodė rajono derliaus šventėje, jie gavo pakvietimą nuvykti su programa į Latvijos TSR Ilukstos miestą pasilinks-minti kartu su latviais,

surenge eilę išvykų į sa-gu buvo kada nors anksčiau.

V. ŠAKALYS

Šiuo metu kultūros namų remonto darbai užbaigiami. Darbai atlikti, kaip pareiškė gyvenvietės Tarybos pirmininkė drg. Lozačenkovičienė, geriau, ne-

Nuotraukoje: Ivanas Dubovskis dažo kultūros namų patalpų sienas.

Autoriaus nuotr.

Klube-skaitykloje tuščia ir tylu

Neseniai buvau nuvykęs į J. Zemaitės vardo kolūki. Reikalų turėjau atlikti daug, todėl ir namo išsirengiau apie 8 valandą vakaro. Žemę gaubė prieblanda. Tai vienur, tai kitur galėjai pamatyti skubančius iš darbo kolūkiečius. Kažkur už beržynėlio girdėjosi dainos garsai.

Tikriausiai dabar klube-skaitykloje daug kolūkiečių, — pagalvojau aš, privažiudamas prie Pavidinės. Ilgai negalvojęs, nutariau užsukti. Ir štai—aš klube-skaitykloje. Nedideliam kambaryje stovi stalas, ant jo tvarkingai sukrauti laikraščiai ir žurnalai. Ant sienų keli lozongai, kampe stendas, kuris rekomenduoja literatūrą reikia skaityti saviveiklininkams, gyvulių augintojams. Gi žmonių — nė gyvos dvasios, tik viena klubo-skaityklos vedėja V. Vaitonytė liūdnam žūri pro langą.

Kad nors iš draugų kas ateitų, — galvojo ji. — Vis linksmiau būtų. Tačiau iki pat 9 valandų į klubą-skaityklą taip niekas ir neatėjo. Lygiai 9-tą valandą vakaro ant durų pakibo didžiulė spyna. Ir taip kasdien.

Kyla klausimas, kodėl jaunimas ir pagyvenę kolūkiečiai nenori praleisti čia savo laisvalaikio, šalinasi klubo-skaityklos?

Atsakymas aiškus — paskutiniu metu drg. Vaitonytė labai apleido klubo-skaityklos darbą. Nors čia

ya sudarytas meno saviveiklos ratelis, kuriam priklauso apie 20 žmonių, bet jis reikiamai nedirba. Paskutinis saviveiklininkų pasirodymas įvyko dar žiemos metu. Tuomet dramos ratelio nariai paruošė pjesę „Natalijos Zotovos moralė“. Tuo dramos ratelis ir baigė savo veiklą. Liaudies šokių ratelis veikė kiek ilgiau. Sokėjai paskutinį kartą pasirodė šių metų rajoniniame festivalyje. Dabar gi nei vienas, nei antras ratelini neveikia.

— Visi derliaus nuėmimo darbuose, — kalba Vaitonytė. — Bet tai tik bereikalingas pasiteisinimas. Juk vakarais, sekmdieniais jaunimas turi nemažai laiko, kurį galėtų kultūringai praleisti. Tačiau niekas tuo nesirūpina.

Čia blogai ne tik su meno saviveikla. Klube-skaitykloje yra nemažai grožinės, politinės bei mokslinės literatūros, bet skaitytojų skaičius labai mažas. Šiuo metu jų priskaitoma vos apie 40 žmonių. Knygas skaito daugiausia moksleiviai.

Niekas neprisimena, kada klube-skaitykloje buvo organizuoti knygų aptarimai, literatūriniai ir tematiniai vakarai, skaitytojų konferencijos. Šios priemonės suaktyvintų klubo-skaityklos veiklą, sukeltų kolūkiečių susidomėjimą knyga. Aišku, vienai Vaitonytei tai sunku padaryti. Didelę paramą jei turėtų suteikti klubo-skaityklos tarybos nariai, kurie iki šiol nepasižymi savo veiklumu.

Kultūrinis-masinis darbas kolūkyje apleistas ir didelė kaltė dėl to tenka artelės partinei organizacijai. Komunistai mažai domisi klubo-skaityklos darbu, neteikia reikiamos paramos jos vedėjui. Štai jau kelis kartus partinė organizacija buvo nutarusi perkelti klubą-skaityklą į žymiai erdvesnes ir geresnes patalpas, bet nutarimai lieka nutarimais.

Šiuo metu kolūkyje vyksta atsakingi žemės ūkio darbai: derliaus nuėmimas, kūlimas, pūdymų ruošimas. Klubas-skaitykla, partinės organizacijos, vadovaujama turi imtis reikiamų priemonių pagerinti kultūrinį masinį darbą kolūkiečių tarpe.

G. Jurjevas

—□—

Elektra atėjo į kaimą

JIEZNAS. (ELTA). Vis toliau į rajono gilumą tiesiamos elektros linijos. Neseniai prie valstybinės energetinės sistemos buvo prijungtas „Gimtosios žemės“ kolūkis. Sviesa įsižiėbė 65 kolūkio šeimų namuose, valdyboje, raudonajame kampelyje ir bibliotekoje. Elektrikuotos gyvulininkystės patalpos.

Kolūkis įsigijo elektros variklius. Vienas jų panaudojamas kūlimui. Dirbdamas kuliamąja „Neris“, mechanikas A. Jakonis pirmąją dieną prikūlė 9 tonas rugių.

Radijo taškai be laidų

VILKIJA. (ELTA). Kaip įvesti radijo taškus kolūkiečiams, gyvenantiems toli nuo radijo mazgo?? Linijų pravedimas trunka ilgai ir, be to, brangiai atsieina.

Rajono ryšių kontoros darbuotojų iniciatyva kolūkiuose pradėtas įvedinėti Lietuvos Ryšių ministerijos novatorių sukonstruotas eterinis radijo taškas.

Naujasis radijo taškas yra eilinis reproduktorius, kurio viduje sumontuoti prietaisai, įgalinantys priimti vietos radijo mazgo laidas vienoje nuolatinėje bangoje iki 80 kilometrų nuotoliu. Toks radijo taškas sėkmingai pakeičia radijo transliacijas tinklo reproduktorių, baterinį imtuvą ir yra žymiai ekonomiškėnis.

Pirmieji tokius imtuvus įsigijo „Pergalės“ žemės ūkio artelės nariai K. Goutautas, A. Stašaitis, S. Ramanauskas. Kolūkiečiai puikiai priiminėja Vilniaus radijo laidas. Neseniai eterinius radijo taškus įsigijo J. Zemaitės vardo kolūkio kolūkiečiai O. Januškienė, B. Vaitmonas ir eilė kitų.

Iš viso rajone jau veikia 25 eteriniai radijo taškai. Juos įvesti kainuoja apie 150 rublių.

MELŽĖJŲ LENKTYNIAVIMAS

Geriausios rajono kolūkių melžėjos

(Daviniai nuo 1959 m. I. 1 d. iki VIII. 20 d.)

Eil. Nr.	Melžėjų pavardės	Primežta pieno iš kiekvienos karvės (litrais)	Kolūkių pavadinimas
1.	E. Meduneckaja	2538	„Lenino atminimo“
2.	F. Meduneckaja	2304	„P. Cvirkos vardo“
3.	J. Ramanauskaitė	2269	„Lenino atminimo“
4.	Vežukovskaja	2200	„P. Cvirkos vardo“
5.	M. Skvarčinskaitė	2172	„Garbingo darbo“
6.	K. Radvanskaja	2127*	„P. Cvirkos vardo“
7.	Ovčnikova	2061	„Lenino atminimo“
8.	F. Burlakova	2037	„P. Cvirkos vardo“
9.	P. Egorova	2033	„Lenino atminimo“
10.	G. Petkevičiūtė	2011	„P. Cvirkos vardo“
11.	S. Černomorda	1975	„Lenino atminimo“
12.	J. Belevič	1963	„P. Cvirkos vardo“
13.	J. Dumbravaitė	1957	M. Melnikaitės vardo
14.	G. Saltienė	1914	„P. Cvirkos vardo“
15.	R. Tvardovskaja	1912	„Lenino atminimo“
16.	Z. Matusevič	1864	„Zdanovo vardo“
17.	M. Michailova	1839	„Lenino atminimo“
18.	V. Silina	1789	„Zdanovo vardo“
19.	Z. Semel	1767	„M. Melnikaitės vardo“
20.	G. Dumbravaitė	1727	„Stalino vardo“
21.	O. Rončienė	1699	„M. Melnikaitės vardo“
22.	M. Rinkevičiūtė	1696	„Stalino vardo“
23.	J. Gasevičiūtė	1694	„Capajevo vardo“
24.	S. Kumpinienė	1675	„M. Melnikaitės vardo“
25.	E. Loginova	1653	„Stalino vardo“
26.	M. Lavrenova	1617	„Capajevo vardo“
27.	M. Griščenka	1616	„Zdanovo vardo“
28.	N. Ignatjeva	1579	„Stalino vardo“
29.	L. Saltytė	1577	„Zdanovo vardo“
30.	M. Archipova	1563	„Stalino vardo“
31.	A. Umbrasaitė	1562	„Capajevo vardo“
32.	O. Rutulienė	1560	„Už taiką“
33.	V. Skvarčinskaitė	1549	„Zdanovo vardo“
34.	J. Svarcaitė	1544	„Zdanovo vardo“
35.	K. Kurakina	1542	„Už taiką“
36.	A. Saltytė	1541	„Zdanovo vardo“
37.	A. Seduikytė	1528	„Stalino vardo“
38.	J. Umbrasaitė	1518	„M. Melnikaitės vardo“
39.	E. Radzivilova	1514	„Zdanovo vardo“
40.	Kviliūnienė	1497	„Kalinino vardo“
41.	M. Stankevičiūtė	1494	„M. Melnikaitės vardo“
42.	J. Mažeikaitė	1488	„Tarybinio artojo“
43.	Z. Juškėnaitė	1485	„Zdanovo vardo“
44.	F. Ermakova	1481	„Capajevo vardo“
45.	S. Veličkaitė	1477	„Zdanovo vardo“
46.	N. Radzivilova	1466	„Stalino vardo“
47.	G. Vitaitė	1462	„Tarybų Lietuvos“
48.	A. Zemienė	1459	„P. Cvirkos vardo“
49.	S. Dilevičiūtė	1450	M. Melnikaitės vardo
50.	S. Sakalytė	1444	„Tarybinio artojo“
51.	V. Mažeikaitė	1426	„Aušros“
52.	A. Nalivaikienė	1414	„Stalino vardo“
53.	M. Grauzienė	1410	„Capajevo vardo“
54.	Z. Savičenko	1406	„Už taiką“
55.	Semionova	1403	M. Melnikaitės vardo
56.	Vozgelevičiūtė	1378	„P. Cvirkos vardo“
57.	L. Ramanauskaitė	1376	„Tarybinio artojo“
58.	B. Mažeikienė	1365	„Zemdirbio“
59.	V. Meduneckaja	1358	„Pirmūno“
60.	Vavilavičiūtė	1332	„Tarybinio artojo“
61.	L. Sablinskaitė	1328	„Stalino vardo“
62.	Kravcevičiūtė	1319	„Pažangos“
63.	O. Traškauskaitė	1313	„Pirmūno“
64.	O. Ardišauskaitė	1313	„Mičiurino vardo“
65.	V. Bilienė	1310	„Raudonojo Spalio“
66.	E. Dubovskaja	1303	„Puškino vardo“
67.	V. Grigorjeva	1300	„Pažangos“
68.	O. Kiršienė	1297	„Lenino atminimo“
69.	Leontjeva	1294	„Tarybų Lietuvos“
70.	O. Portnovaitė	1294	„Stalino vardo“
71.	V. Sileikytė	1292*	„Pirmūno“
72.	A. Bakutytė	1284	„Tarybinio artojo“
73.	M. Mažeikaitė	1281	„Pirmūno“
74.	E. Sakalytė	1281	„Stalino vardo“
75.	V. Aleknaitė	1277*	„Tarybų Lietuvos“
76.	S. Pušputytė	1273	„Kalinino vardo“
77.	V. Kovalenkaitė	1269	„Tarybinio artojo“
78.	V. Pešonienė	1261	„Pirmūno“
79.	A. Vainauskaitė	1255	„Tarybinio artojo“
80.	G. Ancelytė	1250	V. Kudirkos vardo
81.	M. Burokaitė	1237	„Kalinino vardo“
82.	V. Perekienė	1232	„Tarybų Lietuvos“
83.	O. Ziemytė	1232	„Pažangos“
84.	S. Kolesnikova	1227	„Capajevo vardo“
85.	E. Savičenko	1222	„Kalinino vardo“
86.	Putinaitė	1219	„Tarybų Lietuvos“
87.	A. Statavičiūtė	1215	„Nemuno“
88.	J. Lapėnaitė	1214	„Pirmūno“
89.	V. Dainytė	1207	V. Kudirkos vardo
90.	E. Lukošūnaitė	1202	M. Melnikaitės vardo
91.	B. Stankevičiūtė	1200	„Raudonojo Spalio“
92.	G. Vetlovaitė	1199	„Puškino vardo“
93.	Z. Grigorjeva	1198	„Kalinino vardo“
94.	Akščenavičiūtė	1181	„Raudonojo Spalio“
95.	Ramanauskaitė	1179	„Už taiką“
96.	Krasnova	1170	J. Zemaitės vardo
97.	M. Sergejeva	1163	„M. Melnikaitės vardo“
98.	Z. Tratkuvienė	1163	„Pažangos“
99.	V. Makauskas	1150	„Raudonojo Spalio“
100.	Rusmanovaitė	1086	„Už taiką“
101.	S. Užuolaitė	1083	J. Zemaitės vardo

*) Žinios rugpjūčio 10 d.

Mūsų kalendorius

Lietuvių liaudies dainius

Siandien sukanka 75 Tarybinės Armijos lietuviškajam junginiui, ir visą savo karo meto veiklą susiejo su tarybinių karių gyvenimu. Iš lietuviškojo junginio jis pasitraukė tik pačioje karo pabaigoje, susirgęs. Į Vilnių L. Gira grįžo 1944 metų rudenį, tačiau sunki liga poetui jau nebeleido pakilti iš lovos, ir jis 1946 metų liepos mėn. 1 d. mirė.

Karo meto L. Gira kūryba leidžiama atskirais rinkiniais. 1942 m. pasirodė jo eiliuotų feljtonų ir poemų rinkinys „Žalgirio Lietuva“ ir „Kovos žodis“ (rusų k.), pirmaisiais pokario metais — „Tolimuos kelius“.

Visa L. Gira tarybinio laikotarpio poezija pasižymi dideliu tematikos aktualumu ir platumu. Jai būdingas gilus idėjinis principškumas, aiškiai išreikšta tarybinė ideologija. L. Gira poezijos tonas kovingas, mobilizuojantis, uždegantis. Gilų savo kūrybos turinį poetas išreiškia savita, tik jam būdinga forma. Ypač ypatinga L. Gira poezijos liaudiškumo bruožas, yra artimumas lietuvių liaudies dainoms.

Pačiomis pirmosiomis Didžiojo Tėvynės karo dienomis L. Gira evakuavosi į šalies gilumą, kurį laiką buvo apsisostęs Maskvoje, vėliau persikėlė į Penzą, o 1942 m. pradžioje savanoriu įstojo į toli už jos ribų.

Pačiomis pirmosiomis Didžiojo Tėvynės karo dienomis L. Gira evakuavosi į šalies gilumą, kurį laiką buvo apsisostęs Maskvoje, vėliau persikėlė į Penzą, o 1942 m. pradžioje savanoriu įstojo į toli už jos ribų.

G. VADEISAITE

Svetingojoje Bulgarijoje

(Kelionės išpūdžiai)

(Pradžia Nr. 101). Virš miesto matosi kalva su monumentu tarybiniam kariui išvadotojui. Didingas paminklas simbolizuoja Tarybinės Armijos galybę ir nuoširdžią tarybinių ir bulgarų draugystę.

Plovdive ypatingai išvystyta tabako ir odų pramonė. Mieste yra trys aukštosios mokyklos, didžiulė biblioteka, operos teatras, etnografinis ir archeologinis muziejus, kuriame yra įvairių vario, geležies, aukso, akmenų iškasenų, rastų stantant namus ir „Balkanturist“ viešbučius.

Iš Plovdivo pasukome į „Didžiojo Spalio“ žemės ūkio kooperatyvą, kuris jungia penkis kaimus. Kooperatyvas turi 74 tūkstančių dekarų (dekaras = 0,1 hektaro), iš kurių 10 per Šipką brovėsi turkų

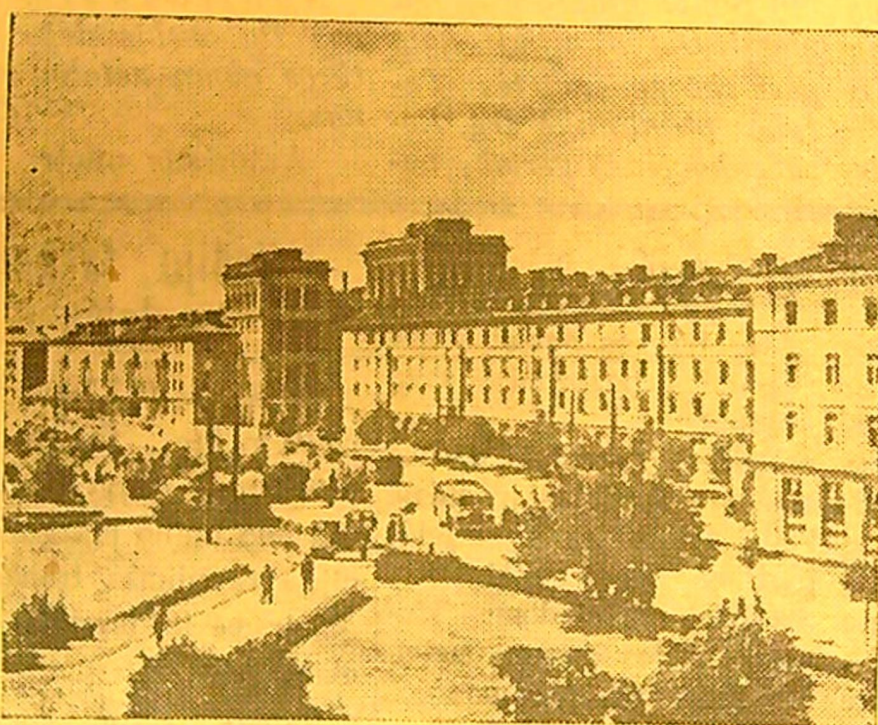
Apie 16 tūkstančių įvairių dirbinių rūšių siunčia Lietuvos liaudies ūkio tarybos įmonės į broliškas tarybines respublikas. Lietuva, kuri palyginti neseniai dar buvo daugiausia respublika-vartotoja, dabar prištato kaimyniniams ekonominiams rajonams, Rusijos Federacijos kraštams ir sritims, Kaukazui ir Vidurinei Azijai frezavimo, gręžimo ir šlifavimo stakles, 13 dažymo įrengimų tipų, įvairių elektrinio suvirinimo aparatūrą, elektrinius variklius, magnetoonus, žemės ūkio mašinas ir prekybinius įrengimus, žvejybos tralerius ir savaeigius laivus.

Jeigu prieš dvejus-trejus metus Lietuva turėjo nuolatinius prekybinius ryšius tik su penkiomis-šešiomis sąjunginėmis respublikomis, tai pertvarkius pramonės valdymą, respublika siunčia savo produkciją į visus šalies ekonominius

rajonus ir iš visur gauna produkciją ir žaliavų.

Daugiausia Lietuva keičiasi prekėmis su Rusijos Federacijos kraštais, sritimis ir autonominėmis respublikomis. Maskvos ir Leningrado, Uralo ir Sibiro gamyklose didelę paklausą turi įvairios Lietuvos gamyklose išleistos staklės. Lietuva teikia sąjunginėms respublikoms labai tvirtus grąžtus, elektrinius buitinius reikmenis. Gerai atsiliepiama apie „Komunaro“ gamykloje pagamintas durpių kasimo mašinas, „Pergalės“ gamyklos turbinas, lietuviškus audinius, ar avalynę, konservus.

RTFSR ekonominiai rajonai, savo ruožtu, Lietuvai siunčia šilumvežius ir motovežius, geležinkelinių vagonus ir automašinas, automatines linijas maisto pramonei ir statybinei industrijai, įvairių žaliavų, metalų.

BULGARIJOS LIAUDIES RESPUBLIKA. Gyvenamųjų namų kvartalai Dimitrogrado mieste. Bulgarijos telegramų agentūros nuotrauka

Glaudūs ekonominiai ryšiai su broliškomis respublikomis

Apie 80-ties pavadinimų dirbinių kas mėnesį išsiunčia į Ukrainos TSR vien tik respublikos mašinų bei prietaisų gamybos ir lengvoji pramonė. Ukraina, savo ruožtu, Lietuvai tiekia keletą tiesimo mašinų ir anglų, įrengimus maisto ir chemijos pramonei, šilką, vilną, kaproną, sintetinius rauginimo ekstraktus ir kitus chemijos produktus.

Siurbimo įrengimai, citrusiniai, arbata — štai pagrindinė produkcija, kurią siunčia Lietuvai saulėtoji Gruzija. Lietuvos įmonės aprūpina Gruzijos įmones elektrotechnikos pramonės

dirbiniais, prekybos įrengimais, įrengimais žuvių pramonei, žemės ūkio mašinomis.

Glaudūs ekonominiai ryšiai Lietuva pastaraisiais metais užmezgė su Azerbaidžanu, Turkmėnija, Tadžikistanu ir kitomis tarybinėmis respublikomis. Lietuvos pramonės darbuotojai plačiai dalinasi darbo patirtimi ir technikos naujovėmis su kitų šalių ekonominių rajonų pramonės darbuotojais, bendromis pastangomis kovoja, kad septinmečio planas būtų sėkmingai įvykdytas.

(ELTA)

Registruoja santuoką

Zarasų rajono civilinės metrikacijos biuras praneša, kad žemiau išvardinti piliečiai padavė pareiškimus dėl santuokos užregistravimo:

1. PUPEIKIS Albinas, Petro s., gim. 1929 m. gyv. Rokiškio rajono, Aleksandravėlės apyl., Lygaulių km., su pil. MURELYTE Aldona, Mato d., gim. 1930 m., gyv. Zarasų rajono, Samanių apyl., Bugų km.
2. LINKELIS Juozas, Juliaus s., gim. 1933 m., gyv. Zarasų rajono, Smalvų apyl., Smalvų km., su pil. STASIŪNAITE Veronika, Juozo d., gim. 1937 m., gyv. Zarasų rajono, Smalvų apyl., Suntupių km.
3. ANDRIJAUSKAS Romualdas, Mykolo s., gim. 1936 m., gyv. Zarasų rajono, Bernotiškių apyl., Smėlynės km., su pil. STANKEVICIUTE Genovaite, Adolfo d., gim. 1938 m., gyv. Zarasų rajono, Smalvų apyl., Smalvų km.
4. GUBANOVAS Ivanas Estratevičius, gim. 1935 m., gyv. Zarasų rajono, Kapustynės apyl., Berčiūnų km., su pil. DUBOVSKAJA Aklina Petrovna, gim. 1938 m., gyv. Zarasų rajono, Bernotiškių apyl., Juodakiškių km.
5. DUBNIKOVAS Eimas Danilovičius, gim. 1937 m., gyv. Zarasų rajono, Kapustynės apyl., Marteliškių km., su pil. SAVICENKO Efrosinija, Estafjevna, gim. 1935 m., gyv. Zarasų raj., Kapustynės apyl., Rusteikių km.
6. KAVOLIS Adolfas, Martyno s., gim. 1928 m., gyv. Palangos mieste, su pil. ČERNIAUSKAITE Sofija, Antano d., gim. 1930 m., gyv. Zarasų rajono, Kapustynės apyl., Šaulių km.

yra senoji bulgarų sostinė — Tirnovo miestas. 1955 m. šis miestas paskelbtas miestu-muziejumi. Jantros vanduo gelsvai rusvas, nes teka iš aukštų kalnų ir išlėto lyg gyvatė apglėbia miestą. Prieš, kai sužiba tūkstančiai žiburių, Jantroj atspindi plytinių namų siluetai. Vingiuojančiu tiltu virš Jantros atpūškčia traukinys, iškvėpdamas melsvų dūmų srovę.

Apie Tirnovą minima 1185 m., kai tirnoviečių bajorų Asenios ir Petro vadovaujamas liaudies sukilimas paskelbė miestą Antrosios bulgarų kunigaikštystės sostine. Senasis miestas pastatytas ant Caribico ir Trapezicos kalvų, apsaugotų akmeninėmis sienomis, kurių dalis išliko iki šių laikų, o dalį pastatų 1393 m. sugriovė turkai. Tirnovo gyventojai dažnai organizuodavo sukilimus prieš turkus. Tirnove, kuris po išsivadavimo iš turkų priespaudos tapo bulgarų

sostine, buvo paskelbta pirmoji tų laikų demokratine konstitucija.

Iš Tirnovo per Kolorovgradą važiuojame plentu prie Juodosios jūros. Apsistojom netoli sodos ir cemento fabriko. Anksčiau čia buvo jūra, o dabar stūkso vandens išplauti, nelygūs akmenys. Tuos akmenis, kaip archeologinę vertenybę, draudžiama gadinti ar panaudoti statybai.

Netrukus atsidūrėm prie Juodosios jūros žemčiūgų Varnos miesto. Šis miestas buvo įkurtas dar VI a. iki mūsų eros ir vadinosi Odesa. Paskutinio šimtmečio bėgyje miestas išaugo 4 kartus ir tapo stambiu pramonės bei kultūros centru, svarbiu Juodosios jūros uostu. Socializmo statybos metais mieste pastatyta nemaža naujų įmonių, namų. Dabar mieste vystoma laivų statyba, tekstilės ir kitos pramonės šakos.

Aplankėm akvariumą. Jame plačiai atkurta Juodo-

sios jūros fauna. Akvariume daug įvairių žuvyčių, jūros arklukų, kačių, banginių ir kitų gyvūnų. Kiekvienas lankytojas sustoja ties Juodosios jūros reljefu, atkurtu akmenyje ir nejuočiomis akys ieško savo Tėvynės uosto.

(Bus daugiau).

Redaktoriaus pavad.
V. BARANOVSKIS

Zarasų MMS reikalingi darbininkai: vyrai bei moterys durpių kraiko kasimo darbams Puščios durpyne (Cholopovkos km 8 kilometru atstume nuo Zarasų). Apmokėjimas vienetinis.

Taip pat reikalinga mašininkė, žinanti lietuvių ir rusų kalbas.

Direkcija